

**PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC**
„NE VORBEȘTE PĂRINTELE ARSENIE”
(VOL. III), EDIȚIE ÎNGRIJITĂ DE
ARHIM. IOANICHIE BĂLAN

Milostenia nu este numai să dai din traistă. Milostenie este că accepți pe un om să stea lângă tine, fără să îl alungi în gând. Ai un coleg care are un necaz, trebuie să știi să-i faci o mângâiere, să-i descrețești fruntea. La săraci poți să faci o rugăciune scurtă: „Doamne, miluiește-l!”, dacă nu poți să-i dai, că ești în tramvai și el este pe trotuar.

Întrebarea se pune, cum ne este inima noastră în legătură cu suferința din jur? Cel mai mare lucru de care vom fi întrebați la Judecata de apoi este: „De ce nu am dat mai multă **atenție** semenilor noștri?”

Nu este niciodată nimeni degeaba lângă tine. El este cu știința lui Dumnezeu, ca tu să-l ajuți sau să te folosești. Te folosești, că poate are o putere de duh mai mare. Sau îl ajuți tu, în sensul de a-l suporta. Este o mare greșală atunci când certăm pe unul sau pe altul! Îl rabdă Dumnezeu și pe acela și de aceea l-a pus în calea ta, ca să-l rabzi și tu și să te încununezi!

Dumnezeu nu ne ține că suntem noi foarte vrednici. Ne ține că este foarte milostiv El.

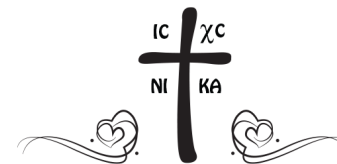
Extras din „Ne vorbește Părintele Arsenie”, vol III, ediție îngrijită de arhim. Ioanichie Bălan, Editura. Episcopiei Romanului, 1998, pp. 8-9

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti: 19 decembrie**
17:30 – Slujba Sfântului Maslu
19:00 – Cateheză
- **Sâmbătă: 22 decembrie**
16:00 – Colinde copii (repetiție)
17:30 – Vecernie și Litie
- **Duminică: 23 decembrie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
Sfinții 10 mucenici din Creta
Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

16 – 22 decembrie 2012

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

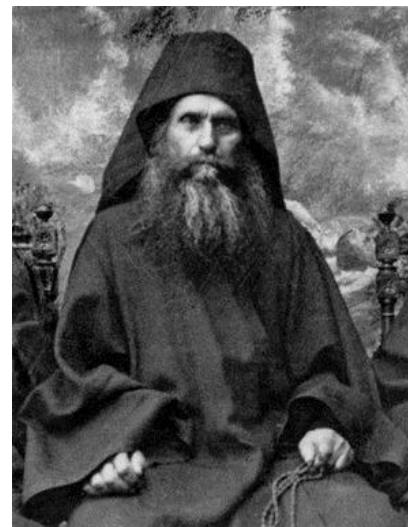
STAREȚUL VARSANUFIE

SFATURI CĂTRE MONAHI ȘI OMILII
CĂTRE MIRENI

Postul este de două feluri: exterior – înfrânarea de la mâncărurile de dulce, și lăuntric – înfrânarea simțurilor, și mai ales a vederii, de orice lucru spurcat și necurat. Aceste două feluri sunt strâns unite între ele. Unii, vorbind despre post, înțeleg numai pe cel exterior. De pildă: se întâlnește cineva cu un altul și încep discuțiile și judecata. Intră și celălalt în vorbă, adăugând și sporind cuvintele. Apoi vine ceasul mesei. I se aduce mâncarea în care este și ceva de dulce, dar acesta refuză categoric și declară că nu dezleagă la mâncare de dulce. Cei din casă însă insistă: „- Te rog, ia ceva. Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce iese. - Nu. În aceasta sunt hotărât,,. Și omul acesta nu înțelege că puțin mai înainte a stricat postul, fiindcă a lăsat ca răutatea sa să se verse asupra aproapelui.

A-ți păzi sufletul tău de gânduri este o lucrare grea. Oamenii din lume nici nu înțeleg ce înseamnă cuvintele acestea. Adeseori îi auzim spunând: *De ce să-ți păzești sufletul ca să nu vină gândul? Gândul vine și pleacă. De ce să stai să te lupți cu el?* Însă cei care cugetă unele ca acestea fac o mare greșală. **Gândul nu vine în chip simplu și apoi pleacă, ci chiar un singur gând poate face pe om să-și piardă sufletul.** Iar un altul îl poate face să se reîntoarcă pe calea vieții și să călătorească exact în direcția opusă de cum a mers până atunci. Sfinții Părinți spun: există gânduri de la Dumnezeu, există gânduri de la noi înșine, adică de la firea noastră și există gânduri și de la diavoli. De aceea, pentru a deosebi de unde vine fiecare gând, adică dacă îl insuflă Dumnezeu sau vrăjmașul nostru urător de bine, sau dacă vine de la fire, ne trebuie multă trezvie și discernământ. [...]

Azi este foarte ușor să cazi de la Hristos și să ajungi în ghearele stăpânitorului întunericului. Mergi pe stradă și într-o vitrină vezi expusă o carte, care se pare că vorbește despre dumnezeirea lui Hristos. Atunci gândul îți spune: *Hai, cumpără-o și citește-o!* E bine ca omul să nu dea importanță unui astfel de gând, ci să cugete: *Cine mi-a adus acest gând?* Cine altul decât diavolul, de vreme ce cartea are ca scop să defaime învățătura Bisericii? Un altul a mers, a cumpărat-o, a citit-o și a trecut de partea cealaltă; s-a lepădat de Hristos. Unde este începutul căderii? În gândul viclean. [...]

SFÂNTUL SILUAN ATHONITUL

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
DESPRE ÎNTRISTARE

Toți oamenii pe pământ îndură inevitabil întristări și, deși întristările pe care ni le trimite Domnul nu sunt mari, pentru oameni ele par de neîndurat și îi întristează, și aceasta pentru că nu vor să-și smerească sufletul, nici să se predea voii lui Dumnezeu. [...] Pe pământ nimeni nu poate scăpa de întristări, dar cel ce s-a predat voii lui Dumnezeu, le îndură cu ușurință. El vede întristările, dar nădăjduiește în Domnul, și întristările trec. Când Maica Domnului stătea la picioarele crucii, întristarea ei era **necuprins de mare**, pentru că ea îl iubea pe Fiul ei mai mult decât își poate închipui cineva. Și noi știm că cine iubește mult, acela și suferă mult. După firea omenească, Maica Domnului n-ar fi putut îndura întristarea, dar ea s-a predat pe sine voii lui Dumnezeu și

Duhul Sfânt a întărit-o și i-a dat puterea de a îndura această întristare. Și mai apoi, după Înălțarea Domnului, Ea s-a făcut pentru tot poporul lui Dumnezeu mare mângâiere în întristări.

Lucrul cel mai bun este să te predai voii lui Dumnezeu și să înduri întristările cu nădejde. Iar Domnul, văzând întristarea noastră, nu ne va da niciodată peste puterile noastre. **Dar dacă întristările noastre ne par mari, aceasta înseamnă că nu ne-am predat încă voii lui Dumnezeu.** [...] Cine s-a predat pe sine voii lui Dumnezeu, acela nu se întristează de nimic, chiar dacă ar fi bolnav, sărac și prigonit.

Sufletul știe că Domnul poartă grijă de noi cu milostivire. De lucrurile Domnului dă mărturie Duhul Sfânt, pe Care sufletul îl cunoaște. Dar cei mândri și neascultători nu vor să se predea voii lui Dumnezeu, fiindcă le place să-și facă voia lor, lucru atât de vătămător pentru suflet. Marele Pimen zicea: „*Voia noastră este zid de aramă între noi și Dumnezeu și nu ne lasă să ne apropiem de El sau să vedem mila Lui*”.

